

Sygn. akt VII Ka 655/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Jankowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Olsztyn-Południe w Olsztynie Katarzyny Szewczyk

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2021 r.

sprawy: **M. M. (1)** ur. (...) w O., syna J. i B. z domu T.

oskarżonego z art. 278§1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w O. z dnia 10 czerwca 2021 r., sygn. akt (...)

I utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II koszty procesu w sprawie ponosi Skarb Państwa.

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 655/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w O.z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie (...)

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków

Lp.	Zarzut	
	<p>obraży przepisów prawa procesowego, a mianowicie art. 7 k.p.k., poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i art. 410 kpk, polegającą na częściowym pominięciu zeznań świadka K. Z. oraz pominięciu zeznań M. S. (1) oraz zeznali P. M. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym. pomimo ich ujawnienia na rozprawie i wynikających z tych zeznań sprzeczności oraz sprzeczności wynikających z zeznań świadka P. M. (1) z wyjaśnieniami oskarżonego M. M. (1), która miała wpływ na treść orzeczenia, a w rezultacie dowolną i bezkrytyczną ocenę zeznań P. M. (1) złożonych na rozprawie głównej, polegającą na przyznaniu tym zeznaniom prymatu wiarygodności, przy jednoczesnym braku uznania, iż zeznania te są wewnętrznie sprzeczne oraz sprzeczne z zeznaniami świadka M. S. (1) i uznaniu, iż P. M. (1) wyrażał zgodę na wymontowywanie części z pojazdu, a nadto, iż pojazd nie posiadał w momencie przewożenia go kolejnym nabywcem K. i Ł. Z. dekielków A., co doprowadziło w konsekwencji do uniewinnienia oskarżonego od zarzuczonego mu przestępstwa z art. 278§1 kk oraz wynikający z teźże obraży błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na treść tego orzeczenia, polegający na uznaniu, że oskarżony nie dopuścił się przestępstwa kradzieży, bowiem działał za aprobatą i zgodą P. M. (1) ,podczas gdyprawiłowa, logiczna, całościowa ocena dowodów zgromadzonych w niniejszym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>postępowaniu, zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego, a w szczególności - wyjaśnień oskarżonego oraz zeznań świadków M. S. (1), Ł. L. i zeznań P. M. (1) złożonych w toku postępowania przygotowawczego oraz zeznań K. i Ł. Z. prowadzi do całkowicie odmiennego wniosku, jednoznacznie wskazując, że oskarżony dopuścił się kradzieży części z pojazdu</p>	
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p><i>Odnosząc się do zarzutów zawartych w środku odwoławczym prokuratora,</i> to przede wszystkim zauważyć należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art. 4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioski są logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 kpk i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji prawidłowo zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia o braku zawinienia oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu. Stąd też odnosząc się do podnoszonych przez skarżącego zarzutów należy stwierdzić, że są one chybione. Zauważyć trzeba, że podnosząc tego rodzaju zarzuty skarżąca faktycznie polemizuje z ustaleniami Sądu I instancji. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego</p>		

rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy podziela przedstawioną tam argumentację. W tej sytuacji nie ma potrzeby ponownego przytaczania całości argumentacji zawartej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, które faktycznie zawiera odpowiedzi na zarzuty kierowane przeciwko rozstrzygnięciu i należy jedynie zaakcentować niektóre elementy, które przemawiają za odmową podzielenia stanowiska oskarżyciela publicznego w sposób zgodny z zasadami prawa procesowego. Wskazać przy tym należy, że zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1974 r., zasada swobodnej oceny dowodów, leżąca u podstaw prawidłowego wyrokowania, nie może prowadzić do dowolności ocen i takiego wyboru dowodów, którego prawidłowości nie dałoby się skontrolować w trybie rewizyjnym. Ustalenia faktyczne wyroku tylko wtedy nie wykraczają poza ramy swobodnej oceny dowodów, gdy poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz prowadzi do sędziowskiego przekonania, odzwierciedleniem którego powinno być uzasadnienie orzeczenia. (II KR 114/74 OSNKW 1975/2/28).

Stwierdzić zatem należy, że przeprowadzone dowody prawidłowo ocenione przez Sąd I instancji nie wykazały aby oskarżony dopuścił się przestępstwa określonego w art. 278 § 1 k.k. tj. zabrał w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą.

Z niebudzących wątpliwości ustaleń faktycznych wynika, że M. M. jeszcze

przed oddaniem samochodu marki A. (...) do komisju prowadzonego przez P. M. (1) dokonał demontażu części jego wyposażenia w postaci radaru sensoru dystronic, akumulatora W., home link control modułu, modułu LED świateł dziennych, deklelki A., zestawu do naprawy koła A., klamerki oraz siatki bagażnika i zestawu kluczy. **Demontaż tych części siłą rzeczy nastąpił także przed sprzedażem pojazdu S. i K. Z.** Co jest ponadto istotne P. M. (1), który w momencie demontażu wymienionych części był właścicielem pojazdu nie rości z tego tytułu do oskarżonego żadnych pretensji. Ostatecznie właściciel komisju podał, że pracownicy w taki sposób, tzn. poprzez demontaż pojazdu przed sprzedażem, „dorabiają”, a on sam handluje niekompletnymi, uszkodzonymi autami. Z zeznań jak na k. 141-142 wynika, że P. M. faktycznie zezwalał oskarżonemu na demontaż uszkodzonych elementów i w istocie nie interesował się ich dalszym losem. Wprawdzie trafnie podnosi skarżący, że P. M. zmienił swoją relację, jednakże mając na uwadze podniesione przez niego na rozprawie okoliczności brak jest podstaw do zakwestionowania podawanych twierdzeń tak w zakresie podjętego przez oskarżonego zachowania jak i stanu pojazdu w czasie nabycia go przez małżonków Z. oraz ich wiedzy w tym zakresie.

W ślad za Sądem Rejonowym zaakcentować należy, że „w momencie demontażu elementów części pojazdu jego właścicielem był P. M. (1), który w toku postępowania oświadczył, że wymontowane przez oskarżonego części z samochodu stanowiły jego własność i nie składa

w tym zakresie żadnych żądań.
W wyniku działania oskarżonego
w rzeczywistości nie doszło zatem
do pokrzywdzenia zarówno P.
M. (1), jak i S. i K. Z.”.

Oczywistym jest, iż pojazd A. (...) w momencie jego sprzedaży dla małżonków Z. nie posiadał już wymienionych elementów a części ostatecznie zostały zwrócone S. Z. (1) oraz zamontowano je w tym samochodzie. Prawidłowo jednakże Sąd I instancji wskazał, że ewentualne roszczenie w tym zakresie nie wynikało z czynu zabronionego ale dotyczyło rękojmi lub gwarancji.

Zakupiony pojazd był pojazdem powypadkowym i to znacznie uszkodzonym, przy czym brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia aby nabywcy samochodu byli zapewniani o zamontowanych w nim elementach wyposażenia, których tam faktycznie nie było.

Skoro zaś oskarżony posiadał nieoficjalne przyzwolenie od P. M. na demontaż tych części pojazdu, które nie były trwale związane z pojazdem, to zabierając wskazane części, nie działał bezprawnie.

Wobec wskazanych okoliczności zasadnie wyjaśnienia oskarżonego należało uznać za szczere i wiarygodne albowiem korespondują one z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z zeznaniami świadków: P. M. (1), M. S. (1) i Ł. L.. P. M. między innymi opisał okoliczności zlecenia oskarżonemu sprowadzenia uszkodzonego pojazdu marki A. (...), podawał, że wymontowane części z pojazdu mogły być

na jego wyposażeniu ale nie musiały być na sprzedaż razem z samochodem. Co jest przy tym istotne wymieniony wskazywał, że w trakcie przeprowadzanych oględzin pojazdu S. i K. Z. nie zgłosili żadnych zastrzeżeń do jego stanu technicznego i znajdujących się luzem w pojeździe części. Z jego relacji wynika także i to, „**że jeżeli oskarżony zabrał jakieś części z samochodu to w tym momencie stanowił on jego własność i nie składa w tym zakresie żadnych żądań**”.

Nie budziły wątpliwości zeznania świadków małżonków Z. tak co do faktu kupna niekompletnego samochodu marki A. jak i okoliczności w jakich dowiedzieli się o braku części, które uzyskali.. Świadek S. Z. potwierdził, że z żoną dokonywali oględzin na lawecie uszkodzonego pojazdu oprócz bagażnika. Ta ostatnia podała, że mieli świadomość, że kupują samochód powypadkowy, ze znacznymi uszkodzeniami oraz wiedzieli jakie elementy znajdują się w bagażniku samochodu. Podkreślenia wymaga, że **nikt ich w komisie nie zapewnił ich, że auto posiada części, których następnie brakowało.**

Zauważyć również należy, że wymienieni nie byli zgodni czy auto posiadało dekielki na kołach w czasie oględzin w komisie. Sam S. Z. tego nie potwierdził tego pomimo, że przecież uczestniczył w oględzinach samochodu w komisie a powyższemu zgodnie zaprzeczyli oskarżony i P. M.. Co przy tym istotne oskarżony faktycznie mógł wymontować części z auta tylko przed przywiezieniem go do komisju albowiem potem nie miał już swobodnego dostępu do auta, a

na placu, gdzie stał samochód jest monitoring, co potwierdziła M. S.. Ta ostania wskazał także, że S. i K. Z. przed zakupem samochodu dokonywali przez 2 godziny jego szczegółowych oględzin, nie mieli zastrzeżeń, przy czym w momencie oględzin pojazdu nie wiedzieli, że części pochodzące z pojazdu A. (...) znajdują się u oskarżonego.	
Wniosek	
uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu wO.(...) Wydział Karny do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Z uwagi na podniesione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku okoliczności brak jest podstaw do przyjęcia aby M. M. dopuścił się czynu z art.278§1 kk i tym samym wniosek o uchylenie wyroku nie mógł być uwzględniony.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	

1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie (...)(...)utrzymano w mocy.	
Zwi ę z ł e o powodach utrzymania w mocy	
Sąd Okręgowy nie podzielił zarzutów apelacji co do obrazu prawa procesowego oraz błędu w ustaleniach faktycznych.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ę z ł e o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwi ę z ł e o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z ł e o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z ł e o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Na podstawie art.636§1 kpk koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi Skarb Państwa.

7. PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 10 czerwca 2021 r. w sprawie (...)	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana